

[Svend E. Johansen.]

andet tilbage, som ikke blev ordnet gennem dette Lovforslag.

Jeg har tidligere hørt den Udtalelse, og jeg kan tilslutte mig den, at naar Regering og Rigsdag ikke alene i Dag, men gennem Aarene, der gik, og gennem Aarene, der kommer, er saa villig til at yde de nødvendige sociale Understøttelser, saa er det noget, man kan tage ind under Forsikringsprincipet, det er en Slags Glasforsikring; man vil sikre sig imod, at den nødstedte Del af Befolkningen skal slaa Ruder i Stykker, skal rejse sig og protestere paa en energisk og kraftig Maade mod de Samfundsforhold, vi har i Dag, og som Regering og Rigsdag intet har gjort for at føre frem i den rigtige Retning. Sociale Understøttelser bliver i al Almindelighed fra Magthavernes Side en Morfinindsprøjtning, som man giver Patienten for at skaffe ham Ro, for at sikre sig selv imod, at han i Vildelse skal begaa Ting, som man nødig vil have. Konsekvensen af denne Morfinindsprøjtning, af Bevillingen af disse sociale Understøttelser, bliver den, at man skaber en Mentalitet hos den danske Befolkning, hvor Kravet om Understøttelserne og Kampen for dem sættes i første Række, saaledes at Kampen for de retfærdige Samfundsforhold underordnes dette første Krav: gennem Understøttelser at faa det daglige Brød, som man ikke kan skaffe sig gennem et ærligt Arbejde.

Dette forfusker Retfærdighedskravet, og alene af den Grund er jeg ikke i Stand til hverken ved det foreliggende Lovforslag eller med Hensyn til de sociale Understøttelser i det hele taget at gaa ind i en positiv Medvirken dertil. Jeg anerkender, at sociale Understøttelser er en Nødvendighed i Dag, saadan som Forholdene er. Jeg anerkender, at man kan ikke overlade Aldersrente- og Invalidere rentnydere og de arbejdsløse Mennesker til at ligge og dø af Sult paa Gaderne. De maa have Hjælp, men jeg maa samtidig for mit Vedkommende fralægge mig Ansvaret for denne Hjælp og for Trangen til den, fordi den er begrundet i, at Lovgivningsmagten forholder disse Mennesker deres naturlige og retfærdige Krav om gennem Arbejde at kunne sørge for sig selv og ikke at skulle være nødt til at leve Livet paa den uværdige Maade, det er at eksistere gennem det offentlige Almisser.

De store Partier i denne Sal, navnlig Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, der erkender Aarsagen til de uretfærdige Tilstande, Monopoltilstandene, har efter min Mening en afgjort Pligt til i Stedet for

at fortsætte ad Understøttelsesvejen at gaa ind for en retfærdig Politik, det vil sige at afskaffe de Aarsager, der betinger, at der hos den arbejdsvillige danske Befolkning i Dag er et Krav om Understøttelser og Trang til Støde for disse Understøttelser. Jeg maa derfor rent principielt sige, at saa længe den danske Vælgerbefolkning fortsat giver disse Partier deres Tilslutning og Støtte og forlener dem med den Magt, der gør, at de kan gennemføre den Politik, de ønsker, saa længe maa Befolkningen ogsaa henvende sig til disse Partier om den Understøttelse, der er en Konsekvens af den Politik, de selv har støttet gennem deres Stemmeafgivning.

Vi fra vor Side og jeg i hvert Fald for mit Vedkommende har i Agitationen for at opnaa Tilslutning hos den danske Vælgerbefolkning staaet med Tilbudet om at være rede til at gaa ind for et politisk Arbejde, der afvikler disse Ting, som betinger Trangen til Understøttelserne, og der staaer vi stadig. Fra den Dag, hvor den danske Vælgerbefolkning selv bliver klar over de sociale Understøttelsers Humbug og gennemskuer dem, saa staaer vi parate til at kunne gennemføre en Likvidation af det nuværende Samfund og gennemføre retfærdige Samfundstilstande, hvor Arbejdet kan give nok og mere endda til Livets Opretholdelse.

Jeg vil sammenfatte min Stilling baade til det foreliggende Lovforslag og til videre social Lovgivning i den Tid, der kommer, i disse faa Sætninger: Jeg erkender, at den økonomiske Situation for Alders- og Invalidere rentnydere samt de arbejdsløse er fortvivlet, og at der er et skrigende Misforhold mellem de offentlige Understøttelser og Priserne paa Livsfornödenhederne, hvilket bevirker, at den Levefod, der bydes de socialunderstøttede, ikke er menneskeværdig. Men jeg maa samtidig fastslaa, at Socialunderstøttelserne i det højeste kan bringe en forbigaaende, meget kortvarig Lettelse i de understøttedes Økonomi, men at de ikke har ringeste Indflydelse paa de Aarsager, der fremkalder og opretholder Nødstilstanden. Og da Understøttelsernes Konsekvens er en yderligere Forværring af Nødstilstanden, maa jeg som en Betingelse for at medvirke til Gennemførelsen af Forslaget til Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invalidere rentnydere samt arbejdsløshedsforsikrede forlange, at Regeringen snarest fremsætter Forslag, der ophæver den sociale Nødstilstand paa følgende Grundlag: at Statens Magtomraade indskrænkes til de Fællesopgaver, der naturligt hører under Staten og ikke kan løses af det